

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

בתלה"מ 31371-06-19:

תובעת ש.ש.
באמצעות ב"כ עו"ד אשר אשר
נגד

נתבע ח.ש.
באמצעות ב"כ עו"ד דניאל ויגלר

ובתלה"מ 36295-11-19:

תובע ח.ש.
באמצעות ב"כ עו"ד דניאל ויגלר
נגד

נתבעת ש.ש.
באמצעות ב"כ עו"ד אשר אשר

פסק דין

במסגרת פסק דין אדרש לבירורן של שתי תביעות רכושיות אשר הוגשו בין בני-זוג לשעבר.
התובעת/הנתבעת תקרא להלן: 'האישה' או 'בת הזוג'.
הנתבע/התובע יקרא להלן: 'האיש' או 'בן-הזוג'.

רקע עובדתי

1. הצדדים שבפני הם בני-זוג לשעבר, אשר נישאו זה לזה כדמו"י ביום 27.06.1973 ולא ברור אם נכון לעת הזו התגרשו זה מזה.
2. מנישואיהם נולדו לצדדים שלושה ילדים, כולם בגירים.
3. ביום 16.06.19 הוגשה תביעת האישה בתלה"מ 31371-06-19 שכותרתה: 'איזון משאבים' וכתב תביעה מתוקן, באופן שעילת התביעה תוקנה באופן העולה בקנה אחד עם הדין החל על ענייני הרכוש של הצדדים ('הילכת השיתוף'), הוגש ביום 04.11.19.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-06-31371 ש' נ ש'
תלה"מ 19-11-36295 ש' נ ש'

- 1 להלן: 'התביעה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף'.
- 2 4. ביום 17.11.19 הגיש האיש תביעת רכוש בתלה"מ 19-11-36295, במסגרתה עתר לחייב את
- 3 האישה לשלם לו את הסך הכולל של 662,080 ₪ שמקורם, בין היתר, עבור חלקו בזכויות
- 4 הסוציאליות אשר נצברו ע"ש האישה עד למועד הפרידה; בגין חלקה בחובות אותם הסדיר
- 5 לטענתו, לבדו בחשבון הבנק המשותף; בכספים שהוברחו, לכאורה, על ידי האישה מחשבון
- 6 הבנק המשותף; בחלקו במיטלטלין המשותפים שהיו בבית המגורים וכן בגין הפער בשוויים של
- 7 שני הרכבים שהיו בבעלות הצדדים ערב הפרידה.
- 8 להלן: 'תביעת הרכוש'.
- 9
- 10 5. האישה פנסיונרית של משרד הביטחון ואילו האיש פנסיונר של חברת חשמל.
- 11
- 12 ההסכמים אשר נערכו בין הצדדים
- 13 6. ביום 14.09.2012 ערכו הצדדים הסכם בכתב יד, שכותרתו: 'הסכם ממון', במסגרתו הסכימו
- 14 על עניינים אלה:
- 15 א. דירת המגורים של הצדדים שברחוב מ.ש. תימכר ומהתמורה שתתקבל מהמכירה תקבל
- 16 האישה סך של 100,000 ₪ יותר מהסכום אותו יקבל האיש.
- 17 ב. תערך חלוקה שווה של קופות הגמל וקרנות השתלמות שנצברו ע"ש הצדדים.
- 18 ג. סגירת חשבון הבנק המשותף.
- 19 ד. חלוקה שווה של תשלומי הפנסיה ועד לקבלתה ישלם האיש לידי האישה את הסך של
- 20 5,000 ₪ בחודש.
- 21 ה. הרכוש המשותף יחולק בין הצדדים לפי ראות עיניהם.
- 22 ו. דירות שירכוש כ"א מהצדדים ירשמו על שם הצד הרוכש ועל שם שלושת ילדיהם
- 23 המשותפים.
- 24 להלן: 'ההסכם הראשון'.
- 25
- 26 7. ביום 24.07.2016 נערך ונחתם בין הצדדים הסכם נוסף, במסגרתו הסדירו הצדדים עניינים
- 27 אלה:
- 28 א. האיש מתחייב להעביר לחשבון הבנק של האישה המתנהל בבנק דיסקונט את הסך של
- 29 400,000 ₪ ואילו האישה מצידה מתחייבת לאפשר לאיש למשוך סכום זהה מנגד.
- 30
- 31 ב. בנוסף התחייב האיש להעביר לידי האישה סך נוסף של 100,000 ₪ בתוך 14 יום ממועד
- 32 החתימה על ההסכם.
- 33
- 34 ג. הצדדים הסכימו כי '... ימנו אקטואר לצורך תחשיב קופות הגמל, פנסיה ופיצויי
- 35 פיטורין, לצורך חלוקת הרכוש והכספים באופן שווה, לשם כך מתחייבים הצדדים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

- 1 להעביר את כל המסמכים שידרוש האקטואר לצורך הוצאת חוות הדעת, הצדדים ישאו
2 בשכר טרחת האקטואר באופן שווה.
3
4 ד. הצדדים התחייבו כי לאחר שתוגש חוות דעת האקטואר הם יפעלו למכירת הבית ברחוב
5 מ.ש. ויחלקו בתמורה שתיוותר מהמכירה, לאחר ניכוי הוצאות משפטיות וכו', בחלוקה
6 שווה ביניהם.
7
8 ה. בסעיף 6 להסכם קבעו הצדדים כי: 'אין באמור משום סיום התחשבנות בין הצדדים, עד
9 לקבלת דוח האקטואר'.
10 להלן: '**ההסכם השני**'.
11
12 8. ביום 28.03.19 הגישה האישה, במסגרת תה"ס 67471-03-19, בקשה לאישור ההסכם השני.
13 במסגרת הבקשה לאישור הסכם הממון טענה האישה כי הצדדים פנו לאקטואר, מר ד', אשר
14 ערך עבור הצדדים חוות דעת.
15 לבקשה לאישור הסכם הממון צרפה האישה את חוות דעת האקטואר, מר ד', שנערכה על ידו
16 ביום 31.12.17.
17 חוות הדעת נערכה בהתאם למועד קרע אשר נקבע על ידי הצדדים ליום 14.09.12.
18 להלן: '**חוות דעת המומחה מטעם הצדדים**'.
19
20 9. בדיון אשר נקבע לאישור הסכם, ביום 17.04.19, סרב האיש לאשר את ההסכם השני, הגם
21 שאישר כי הוא זה החתום על גביו.
22 בנסיבות אלה, נוכח חזרת האיש מהאמור בהסכם ובקשתו שלא לאשרו, הורתי על מחיקת
23 ההליך ומכאן הוגשו תביעת התובעת לאכיפת ההסכם השני ופירוק השיתוף בנכסי הצדדים
24 והתובענה הרכושית.
25
26 10. בין הצדדים ניטשה מחלוקת גם ביחס למועד הקרע שחל בנישואיהם, בעוד האיש טען כי זה חל
27 בחודש פברואר 2011, האישה טענה ליום 14.09.12.
28 בהחלטה מנומקת מיום 20.12.20, לאחר שהתקיים דיון הוכחות והצדדים הגישו סיכומיהם
29 לעניין זה, קבעתי כי מועד הקרע בנישואי הצדדים הוא כפי הנטען ע"י האישה, היינו, 14.09.12.
30 להלן: '**מועד הקרע**'.
31
32 11. במסגרת ניהול ההליכים מיניתי את מרכז ... כמומחה מטעם בית המשפט וחוות דעת
33 האקטואר, רו"ח ש', הוגשה לתיק ביום 13.12.21.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

במסגרת חוות הדעת התבקש המומחה להתייחס בחוות דעתו להערכת הזכויות והחובות של הצדדים נכון למועד הקרע וכן להמשך התנהלות הצדדים בחשבון הבנק המשותף ועד לסגירתו, בשנת 2018.

תמצית טענות הצדדים

12. תמצית טענות האישה

בתביעה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף – תלה"מ 31371-06-19

- א. הנתבע עזב את הבית ביום 14.09.2012 לטובת אישה אחרת.
- ב. הצדדים פעלו בהתאם להסכם הממון, פנו לאקטואר ואף מכרו את ביתם המשותף. ואולם, כשביקשה לאשר את הסכם הממון בבית המשפט בחר הנתבע להתל בכולם וסרב לכך.
- ג. לא יעלה על הדעת שצד יחתום על הסכם, יחל לפעול על פיו ויתנער ממנו בדיון אשר נקבע לאישורו.
- ד. כל שנותר לצורך השלמת פירוק השיתוף בנכסי הצדדים הוא להסדיר את זכויות הפנסיה וחשבונות הבנק של הצדדים.
- ה. הנתבע העלים נתונים מהאקטואר ולא הציג בפניו את התמונה המלאה ועל כן בכוונתה לעתור לקבלת צווים מבית המשפט לצורך גילוי הנתונים החסרים ביחס להכנסות האיש.
- ו. הגם שהסכם הממון לא אושר, הרי שהוא מחייב את הצדדים, אשר כאמור החלו ביישום חלק מהוראותיו וזכותה לעמוד על קיומו מכוח חוק החוזים. כך גם קמה לה הזכות לפרק את השיתוף בנכסי וזכויות הצדדים.
- ז. בנסיבות אלה היא עותרת לתת פסק-דין האוכף את הסכם הממון ולהורות על פירוק השיתוף בנכסי הצדדים המפורטים בהסכם הממון ולחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

13. תמצית טענות האיש

בתביעה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף – תלה"מ 31371-06-19

- א. עסקינן בזוג פרוד מזה למעלה משבע שנים, במהלכן האישה עסקה אותו, חיה על חשבוננו ועשתה כל לאל ידה על מנת לדחות את מכירת הבית המשותף, בו המשיכה לגור, על חשבוננו, וזאת עד לשנת 2018.
- ב. על מנת שהאישה תיאותר לשתף פעולה עם מכירת הבית המשותף הוא נאלץ להעביר לה סך של 500,000 ₪ בגין חלקה בזכויותיו הסוציאליות, בקופות גמל ובקרנות השתלמות, עובדה שהוסתרה ע"י האישה בחוסר תום לב.
- ג. מאז פרידת הצדדים האישה לא מעבירה לידיו את חלקו בפנסיה התקציבית אותה היא מקבלת ממשרד הביטחון וזו הופקדה בחשבון הבנק המתנהל על שמה, בעוד הוא עצמו המשיך להפקיד את משכורתו החודשית בחשבון הבנק המשותף של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-06-31371 ש' נ' ש'
תלה"מ 19-11-36295 ש' נ' ש'

- 1   ד.   הנתבעת המשיכה להתגורר בבית המשותף, וילה מפוארת, מאז פרידת הצדדים ועד
2   למכירת הבית, בשנת 2018, מבלי שהעבירה לידי כל תשלום עבור דמי שימוש ראויים.
3   כך גם עשתה האישה שימוש בלעדי במיטלטלין שבבית המשותף, אשר שוויים הוערך
4   בעבר בגובה של 362,100 ₪.
5   ה.   בנוסף, הבריחה האישה עשרות אלפי שקלים מהחשבון המשותף אל חשבון הבנק
6   המתנהל על שמה בלבד בבנק דיסקונט, אליו גם הפקידה את תשלומי הפנסיה שקיבלה
7   ממשרד הביטחון.
8   ו.   עסקינן בתביעת סרק, שכן הסכם הממון קיים במלואו והוא אף פעל בהתאם לחוות דעת
9   האקטואר שמונה ע"י הצדדים עת העביר לאישה את הסך הכולל של 500,000 ₪ עבור
10   חלקה בזכויות הסוציאליות שנצברו על שמו, בעוד האישה לא שיתפה אותו בחלקו
11   בפנסיה התקציבית שהופקדה בחשבון הבנק המתנהל על שמה.
12   ז.   לאורך שנות הנישואין הוא והאישה חיו חיי שיתוף מלאים והפקידו מלוא הכנסותיהם
13   בחשבון בנק משותף אשר התנהל על שמם בבנק לאומי.
14   כך גם שיתפו זה את זה בכספים שקיבלו במתנה או בירושה.
15   ח.   במהלך שנות נישואיהם צברו הצדדים רכוש משותף כדלקמן: הבית המשותף, וילה
16   מפוארת, ברחוב מ.ש.; כספים בחשבון הבנק המשותף; זכויות סוציאליות; רכב מסוג א'
17   שנת ייצור 2011, אשר היה בשימוש האישה ושווי בעת הפירוד עמד ע"ס 100,000 ₪;
18   רכב מסוג א' שנת ייצור 2008, אשר היה בשימושו ושווי בעת הפירוד עמד ע"ס 71,000
19   ₪; מיטלטלין רב ערך ותכולת כספת אשר שווי הכולל הוערך בשנת 2010, ע"י חברת
20   ביטוח, בסך של 362,100 ₪.
21   ט.   בשנת 2008 פרשה האישה מעבודתה במשרד הביטחון ויצאה לפנסיה. את הפנסיה
22   התקציבית הפקידה בחשבון הבנק המשותף.
23   י.   בשנת 2011 יחסיו עם האישה עלו על שרטון והם החליטו להיפרד. הוא הסכים לעזוב את
24   הבית המשותף, לאפשר לאישה להמשיך ולהתגורר בו עד למכירתו ולעשות שימוש בלעדי
25   במיטלטלין שבו וזאת עד למכירתו של הבית המשותף וחלוקת המיטלטלין בין הצדדים.
26   יא.   עוד הוסכם בינו לבין האישה, כי כ"א מהם ימשיך לעשות שימוש ברכב שהיה בחזקת
27   כ"א מהם ערב הפרידה ולאחר שיערכו התחשבות לגבי הפרש השווי של הרכבים יהא
28   על האישה להשיב לו את מחצית ההפרש מתוך חלקה היחסי בתמורה שתקבל ממכירת
29   הבית המשותף.
30   יב.   כך גם הסכימו כי ימשיכו להפקיד הכנסותיהם לחשבון הבנק המשותף. אלא, בעוד הוא
31   המשיך להפקיד משכורתו לחשבון הבנק המשותף, ממנו ירדו כל הוראות הקבע לתשלום
32   הוצאות אחזקת המדור, הרי שהאישה נהגה בחוסר תום לב ולא הפקידה את הכנסתה
33   מהפנסיה התקציבית, הגם שהמשיכה לעשות שימוש בכרטיסי האשראי ולמשוך כספים
34   מחשבון הבנק המשותף ולהפקידם בחשבון הבנק המתנהל על שמה בלבד.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

- יג. הואיל וההוצאות מחשבון הבנק המשותף עלו על ההכנסות שהופקדו בו, זאת על רקע
הברחות הכנסות האישה מהחשבון המשותף, הוא נהג לכסות את היתרה השלילית
שנוצרה מעת לעת בחשבון המשותף באמצעות פירעון קופות גמל שצבר ונטילת הלוואות
בחשבון המשותף, אותן פרע לבדו.
- יד. בשנת 2016 יצא לפנסיה ממקום עבודתו והחל לקבל פנסיה בגובה 12,000 ₪, המהווה
מחצית מהמשכורת אותה קיבל קודם פרישתו לפנסיה.
- טו. לאחר מכירת הבית המשותף, בשנת 2018, הוא ביטל את כל הוראות הקבע אשר היו
משויכות לחשבון הבנק המשותף, לאחר שאיפס על חשבונו את כולו, ופתח חשבון בנק
נפרד על שמו.
- טז. נוצר מצב בו האישה קיבלה את חלקה בזכויותיו הסוציאליות ומנגד היא חבה לו את
הסך של 662,080 ₪ בגין המיטלטלין שנטלה מהבית המשותף; הפנסיה התקציבית שלא
הפקידה לחשבון הבנק המשותף; חלקה בחובות שהוסדרו על ידו בחשבון הבנק
המשותף; הפרש שווי הרכבים והכספים שהבריחה מחשבון הבנק המשותף.
- יז. חוות הדעת אשר צורפה לתביעה הוגשה בניגוד לתקנות סדר הדין האזרחי וללא קבלת
רשות מבית המשפט.
14. טענות האיש בתביעה הרכושית – תלה"מ 36295-11-19
- א. תחינותיו לאישה כי תחדל לבזבז כספים מבלי שהיא מכניסה כספים לחשבון המשותף
נפלו על אזניים ערלות. עת הבהיר לה כי היא איננה מותירה ברירה ידיו והוא יאלץ לנקוט
בהליכים משפטיים, ביקשה ממנו האישה לאפשר לה להמשיך להתגורר בבית המשותף
פרק זמן נוסף ועד שיגיע רוכש ראוי ואף התחייבה שבמסגרת חלוקת התמורה יילקח
בחשבון פרק הזמן בו גרה בבית והכספים שהוציאה בתקופה זו מהחשבון המשותף,
לרבות בגין עלויות מגוריה וכי אלה יופחתו מתוך חלקה בתמורה שתתקבל ממכירת
הבית המשותף.
- לאחר 40 שנות נישואין, מתוך יחסי אמון וכבוד שרחש לאישה ומתוך תקווה כי האישה
תעמוד בהתחייבותיה, נעתר לבקשתה.
- ב. הואיל ולאישה היה ברור היטב כי ברגע שהבית המשותף יימכר יהיה עליה למלא
התחייבותיה ולהשיב לו את הכספים שנטלה לרבות חלקו בפנסיה התקציבית שקיבלה,
היא עשתה כל אשר לאל ידה על מנת לדחות את הקץ ולמנוע מכירת הבית המשותף ואף
פנתה אליו בבקשה לערוך התחשבנות וחלוקה של הזכויות הסוציאליות וכי רק לאחר
מכן תאות למכור את הבית המשותף ולהשיב לו את הכספים שהיא חבה לו.
- ג. הוא הסכים לדרישת האישה מתוך מחשבה כי בהסכמתו יש לקדם את חלוקת הרכוש
והצדדים פנו יחדיו לאקטואר.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

- ד. הוסכם על הצדדים כי במסגרת חלוקת קופות גמל וקרנות ההשתלמות, הוא יעביר לידיה את הסך של 500,000 ₪, כאשר חישוב כאמור לא כלל את חלקו בפנסיה התקציבית של האשה.
- ה. הוא פתח את כל קופות הגמל וקרנות ההשתלמות והעביר לאשה ביום 26.07.16 סך של 400,000 ₪ וביום 07.08.16 סך של 100,000 ₪. הוא אף נשא לבדו בתשלום המס שהיה על האשה לשאת לרשויות המס בסך של 32,000 ₪.
- ו. אלא שגם לאחר מכן עדיין סרבה האשה למכור את הבית המשותף ונאותה לעשות כן בשנת 2017 ועד למכירתו בשנת 2018 היא עמדה על סירובה להשיב לו את הכספים מתוך חלקה בתמורה.
- ז. נוצר מצב איפוא, כי רק האשה קיבלה את חלקה בזכויותיו וכי היא חבה לו את הסך של 662,080 ₪ וכאמור וכי על מנת לסגור את חשבון הבנק המשותף הוא נאלץ להעביר את החובות שהיו בו לחשבון הבנק המתנהל על שמו ומנגד סרבה האשה להשתף בחלקה בחובות כאמור.
- ח. תאוות הבצע של האשה לא יודעת שובע ועל אף שכבר קיבלה את חלקה בקופות הגמל וקרנות ההשתלמות שצבר ולמרות שבמשך 8 שנים לא העבירה לו אפילו שקל אחד בגין חלקו בפנסיה התקציבית אותה היא מקבלת מדי חודש, הרהיבה עוז בנפשה להגיש את התביעה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף.
- ט. אשר על כן, הוא עותר להורות לאשה לשלם לו סך כולל של 662,080 ₪ בגין: סך של 336,000 ₪ בגין מחצית חלקו בפנסיה התקציבית שקיבלה משך 7 שנים ואשר לא הופקדה לחשבון הבנק המשותף; סך של 181,050 ₪ עבור מחצית שווים של המיטלטלין אשר נותרו לשימושה בעת פרידתם הצדדים; סך של 75,000 ₪ בגין מחצית החוב המשותף שגרר לתשלום מחשבון הבנק המתנהל על שמו; סך של 32,000 ₪ בגין תשלום מס ששילם עבור האשה; סך של 18,530 ₪ המהווים מחצית הכספים שהבריחה מחשבון הבנק המשותף, וכן סך של 14,500 ₪ בגין הפרש השווי בין הרכב שנוטר בשימושה לעומת הרכב שנוטר בשימוש.
15. טענות האשה בתביעה הרכושית – תלה"מ 36295-11-19
- א. לא היה מקום להגיש כתב תביעה זה, שכן כל נושא חלוקת הרכוש בין הצדדים צריכה להתנהל במסגרת התביעה שהגישה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף.
- ב. ניסיון האיש לעשות מניפולציות ולהתעלם מהסכמים הנה התנהגות שיש לשרש מכותלי בית המשפט ואי הצגתם ע"י האיש נגועה בחוסר תום לב על פי הנורמה המוסרית וכן על פי חוק החוזים.
- ג. בהתאם להסכמים עליהם חתמו הוסכם כי היא תקבל סך של 100,000 ₪ מעבר לחלקו של האיש ממכירת הבית המשותף, התחייב האיש כי היא תמשיך להתגורר בית המשותף בעוד הוא זה אשר יישא במלוא הוצאות אחזקתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

- ד. הצדדים פעלו בהתאם להסכם באופן שהבית המשותף נמכר והצדדים חלקו בתמורה שהתקבלה ממכירתו.
- ה. ביחס לחשבון הבנק המשותף, הרי שהאיש המשיך לפעול בו, לרבות נטילת הלוואות, בעוד פעולותיה בחשבון הסתכמו במשיכת סך של 5,000 ₪ בחודש ובהתאם להוראות ההסכם.
- ו. ביחס לזכויות הפנסיה, הרי שאלה נותרו להכרעת האקטואר; הרכבים אוזנו בין הצדדים וביחס למיטלטלין טוענת כי האיש נטל מיטלטלין מהבית והיה זכאי ליטול כל מיטלטלין שרצה.
- ז. היא מכחישה טענות האיש וטוענת כי לא היה כל הסכם בין השניים על פיו ימשיכו להפקיד הכנסותיהם לחשבון הבנק המשותף, נהפוך הוא הרי שהוסכם על הפרדת הכנסות טוטאלית.
- ח. היא פעלה בהתאם להסכמות אליהן הגיעו הצדדים, משכה סך של 5,000 ₪ מחשבון הבנק המשותף והאיש הוא שהמשיך להתנהל מחשבון הבנק המשותף. עוד מוסיפה האשה וטוענת כי האיזון נעשה לאור העובדה שהיא יצאה לפנסיה קודם לאיש, אשר המשיך לעבוד ולהרוויח שכר גבוה.
- ט. היא דוחה את טענות האיש על הברחות כספים מצדה מהחשבון המשותף; טוענת כי פעלה בהתאם להוראות ההסכם וכי הצדדים פעלו בהתאם לחוות דעת האקטואר שמונה מטעמם וכי אין בכוונתה לממן את חייו ההוללים של האיש, לרבות אלה שניהל עם אישה אחרת.
- י. היא פעלה בהתאם להוראות ההסכם הראשון, נעשה איזון בין הפנסיה שלה לבין משכורתו של האיש עד לשנת 2016 ובשנת 2016 נחתם בין הצדדים ההסכם השני הסוגר את כל הקצוות בין הצדדים.
- יא. ככל שלאיש היו השגות על חוות דעת האקטואר אשר מונה מטעמם, היה עליו להעלותן בפני האקטואר, אלא שהוא לא עשה כן.
- יב. האיש הוא זה הפועל בחוסר תום ולא די שאינו מוכן להתגרש ולא די בכך שבגד בה, עוד מכנה אותה 'רשע' בתביעתו.
- יג. התנהגות האיש כלפיה גרמה לה לנזק נפשי המעמידה לה את הזכות להגיש תובענה נזיקית ולבית המשפט קיימת הסמכות לאזן את הכנסות הצדדים לנוכח מצבה. כך גם ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים נעשו נוכח מצבה הרפואי ובהינתן כי הצדדים עודם נשואים ונעשה איזון בין המשכורת לפנסיה.
- יד. הנספח שצרף האיש לתביעה של חב' ילין לפידות מעלה כי האיש משך בשנת 2016 סך של 183,014 ₪, אך אינו חושף יתרות לשנים קודמות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

16. לנוחיות העיון יובהר כי הציטוטים המוזכרים בפסק-הדין נלקחו מהפרוטוקולים שנערכו
במסגרת תלה"מ 31371-06-19.

דיון והכרעה

17. בני הזוג כאמור נישאו זה לזה בשנת 1973 ולפיכך, על הזכויות הרכושיות של השניים חל המשטר
הרכושי של 'הילכת השיתוף'.

הילכת השיתוף מקימה את החזקה כי לפיה הרכוש אשר נצבר במשך חיי הנישואין של בני הזוג
החיים בצוותא ומקימים משק בית משותף, הוא משותף לשניים ומתחלק ביניהם בחלקים
שווים, בין אם מדובר בזכות ובין אם המדובר בחובה ובין אם הזכויות או החובות רשומים על
שם בן זוג אחד בלבד.

ראו, 4385/91 סלם נ' כרמי, פורסם במאגרים האלקטרוניים.

18. הצדדים הסכימו כי הילכת השיתוף חלה על היחסים הרכשיים ביניהם – ראו, דיון 10.12.19
בעמ' 3 שורה 18, ולפיכך, ובהתאם להלכת השיתוף, הרי הצדדים שבפני שותפים בנכסים,
בזכויות ובחובות אשר נצברו על ידם משך שנות הנישואין, כאשר שאלת הבעלים הרשום של
הזכות/החבות אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה.

19. עם זאת, אין להתעלם מהעובדה כי הצדדים הסדירו את סוגיית חלוקת הרכוש ביניהם במסגרת
ההסכם הראשון וההסכם השני, ולפיכך, יש להכריע בשאלת מעמדם של הסכמים כאמור
והשפעתם על החלת חזקת השיתוף על ענייניהם הרכשיים של הצדדים בעת פקיעת נישואיהם.

20. בפרק הראשון לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973 (להלן: 'חוק יחסי ממון'), הנושא
את הכותרת: 'הסדר מוסכם' הוגדר הסכם ממון בסעיף 1 לחוק יחסי ממון כ: 'הסכם בין בני
זוג המסדיר יחסי ממון שביניהם (להלן – הסכם ממון), ושינוי של הסכם כזה, יהיו בכתב'.

סעיף 2 לחוק יחסי ממון מגדיר את אופן השתכללותו של הסכם ממון:

2(א) 'הסכם ממון טעון אישור בית המשפט לענייני משפחה (להלן – בית המשפט) או בית הדין
הדתי שלו סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן – בית הדין), וכן טעון
שינוי של הסכם כזה אישור כאמור.

2(ב) האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט או בית הדין שבני הזוג עשו את ההסכם
או את השינוי בהסכמה חופשית ובהבנם את משמעותו ואת תוצאותיו . . . '.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ' ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ' ש'

21. דרישת חוק יחסי ממון, בשונה מיתר החוזים, הוסברה בפסיקה כנובעת ממערכת היחסים הייחודית השוררת בין בעל לאישה, ובתוצאות העשויות להיגרם מהגעה להסכם שונה מההסדר הסטטוטורי המוחל על יחסי הממון שלהם.

"בגלל היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים, הקיימים בין בעל ואישה, קבע המחוקק, כי אין תוקף להסכם ממון ביניהם, אלא אם כן משתכנעת ערכאה שיפוטית, שההסכם נעשה מתוך רצון חופשי, ללא לחץ, וששני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר ומהן התוצאות האפשריות של חתימתם על אותו הסכם".

ראו, ע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו (3) 421, 428;
ע"א 490/77 נציה נ' נציה, פ"ד לב (2) 621, 624.

אם כן, הוראת סעיף 2 לחוק יחסי ממון באה להגן על בני הזוג, שמא יקופחו זכויותיו של אחד מהם, עליהן ביקש המחוקק להגן בעת חקיקתו את הוראת סעיף 2 לחוק יחסי ממון.

22. בעניינו, האיש אישר כי חתם על ההסכם הראשון – ראו, עדותו בדיון 20.05.20 עמ' 9 שורה 28; כי קודם החתימה על ההסכם הראשון איש לא איים או לחץ עליו – עמ' 10 שורה 4 ואיש לא הכריח אותו או אנס אותו לחתום על ההסכם הראשון – עמ' 10 שורה 6.

כך גם אישר האיש בחקירתו בדיון 07.06.23 בעמ' 33 שורות 6; 8 ו-12 כי חתם על שני ההסכמים; כי הצדדים קבעו לסיים את כי הסכסוך בשני ההסכמים – שורה 16 וכי בעת בה חתם על ההסכם הראשון הוא התכוון לבצעו, אם כי בתנאי של מכירת הבית – שורה 19.

לא זו אף זו, הצדדים תמימי דעים כי פעלו על פי הסכמים כאמור וקיימו את חלקם הארי, אלא שבעוד האישה טוענת כי יש לפעול בהתאם לחוות דעת האקטואר שמונה מטעם הצדדים, לרבות חתימת בית המשפט על פסיקתה ביחס לקצבאות הפנסיה, הרי שהאיש טוען כי את הסכומים הנזילים של הקרנות הוא העביר לאישה ולכן יש לבצע חלוקת רכוש כוללת בין הצדדים ביחס להתחשבות של כספים כלליים, לרבות חיוב האישה להעביר לו מחצית הפנסיה התקציבית אותה היא מקבלת מאז שנת 2008 ומחצית שוויים של המיטלטלין שהיו בבית המשותף ערב עזיבתו את הבית.

ראו, טענות ב"כ הצדדים בדיון מיום 10.12.19 – עמ' 1 שורות 18 ו-29 ובעמ' 2 שורות 1-3; עדות האישה בדיון 07.06.23 בעמ' 32 שורה 33 ועדות האיש בעמ' 33 שורה 16 – במהלכה הודה האיש כי ההסכם השני בוצע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

בחקירתו החוזרת, שכנשאל האיש ע"י בא כוחו, האם ההסכם השני כולו קיים" השיב האיש:
'כן כולו קיים' – עמ' 36 שורה 27.

הדין החל

23. בשאלת מעמדו של הסכם ממון שנחתם על ידי הצדדים אך לא אושר בהתאם לחוק יחסי ממון, קיימות בפסיקה שתי גישות.

'השאלה האם יש מקום להכיר בתוקפו של הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט לא זכתה לתשובה חד-משמעית בפסיקה, ויש לגביה דעות לכאן ולכאן, בתלות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. מחד גיסא, יש הסוברים כי אישור המוענק על ידי בית משפט להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו, ומאידך גיסא, יש הרואים באישור זה רובד נוסף להסכם שערכו בני הזוג, אשר לפיו, גם הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט, עשוי להיחשב להסכם תקף על פי דיני החוזים (לסקירה ממצה של הגישות בעניין, ראו: ניסים שלם יחסי ממון ורכוש - הלכה ומעשה 153-173 (2001)).'

ראו, פסק-דינה של כב' השופטת ארבל בבע"מ 4547/06 פלוני נ' פלונית [פורסם במאגרים האלקטרוניים].

24. עם זאת, ומבלי להכריע בין הגישות שתוארו לעיל או שמא לפגוע בהוראת סעיף 2 לחוק יחסי ממון, נקבע בפסיקה כי ביחס להסכם ממון שלא אושר כדין אך הצדדים פעלו בהתאם להוראותיו, קיימת דוקטרינה פסיקתית המעניקה לו ככלל תוקף מעשי מכוח עקרון תום הלב, ההשתק והמניעות, וזאת הגם ש'על בתי המשפט לזכור, כי דרך המלך היא אישור ההסכם כדין בהתאם להוראות החוק'.

בבע"מ 7734/08 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים) נדרשו שופטי בית המשפט העליון לשאלת תוקפו של הסכם ממון שלא אושר, כב' השופט רובינשטיין קבע בעניין, כדלקמן:

"לאחר העיון אציע לחברי שלא להיעתר לבקשה למתן רשות ערעור. אכן, כפי שנראה להלן, השאלה מתי עשוי להיות להסכם ממון שלא אושר תוקף מחייב היא שאלה משפטית מעניינת ושובת לב - ויתכן שהיה בה כדי להביא את התיק בגדרי הלכת חניון חיפה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123). ברם, בסופו של יום, שאלה הקודמת לה היא האם אכן נהגו הצדדים בהתאם לאמור בהסכם. המדובר בשאלה עובדתית מובהקת, שבית המשפט לענייני משפחה השיב עליה בחיוב - וקביעתו אושרה (בשני התיקים) בבית המשפט המחוזי. . .

נראה לי, כי במקרה זה מנועה המשיבה 2 מלהעלות טענה זו בשלב כה מאוחר, 9 שנים לאחר שנכרת ההסכם, לאחר שהיא קיבלה את מה שההסכם העניק לה ובעת שהיא נדרשת לעמוד בנדרש ממנה על פיו. העובדה, שהיא נהגה על פי ההסכם במשך 9 שנים, מעידה על כך, שהיא הכירה בתוקפו, וכי אישור בית המשפט המחוזי עמד בדרישותיה, וכי היא חתמה על ההסכם מתוך רצון חופשי ומתוך מודעות מלאה להשלכותיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-06-31371 ש' נ ש'
תלה"מ 19-11-36295 ש' נ' ש'

1 העלאת טענה זו בשלב כה מאוחר הינה שימוש בזכות שלא בתום לב... בנסיבות
2 שלפנינו, נעשה שימוש בזכות לטעון את הטענה בדבר אישור בלתי נאות של החוזה
3 על-ידי בית משפט בחוסר תום-לב, ועל-כן דין טענה זו להידחות" (עניין רודן, 194-
4 193 - השופט ד' לוי) . . .

5
6 לעיצומם של דברים, כשלעצמי מקובלת עלי במישור העקרוני העמדה שהציג בית
7 המשפט לענייני משפחה לפיה לא יוכל צד להסכם ממון חתום שלא הוגש לאישור
8 להישמע בטענה של העדר אישור לאחר שנהנה לאורך זמן מפירות ההסכם.

9
10 דברים אלה כרוכים בחובת תום הלב, החופה על המשפט האזרחי הישראלי כולו (ראו
11 סעיפים 12, 39, ו-61(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973)."
12

13 25. דברים דומים הובעו גם ע"י כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 9126/05 פלונית נ' פלוני (פורסם
14 במאגרים האלקטרוניים).

15
16 26. בענייננו, על מנת להכריע אם ההסכמים עליהם חתמו הצדדים באים בגדרי אותם
17 מקרים חריגים בהם יש להכיר בתוקפו של הסכם ממון על אף שלא אושר כדין - עלינו
18 לבחון האם פעלו הצדדים לפיו באופן כזה המקים מניעות מלטעון בסוגיית העדר
19 האישור ולכל הפחות באופן ההופך התנערות ממנו לשימוש בזכות בחוסר תום לב.

הבית המשותף

22 27. בפיסקה הראשונה להסכם הראשון קבעו הצדדים כי הבית המשותף יימכר וכי מהתמורה
23 שתתקבל ממכירתו תקבל האישה סך של 100,000 ₪ יותר מהאיש.

24
25 בסעיף 5 להסכם השני קבעו הצדדים כי הבית המשותף יימכר לאחר קבלת חוות דעת
26 האקטואר אשר מונה מטעמם וכי התמורה שתתקבל בגין מכירתו תחולק שווה בשווה בין
27 הצדדים.

28
29 28. הצדדים אישרו כי הבית המשותף נמכר והתמורה שהתקבלה ממכירתו חולקה בין הצדדים
30 באופן שווה – ראו, עדות האישה בעמ' 2 שורה 23 ועדות האיש בעמ' 2 שורה 28 לפרוטוקול דיון
31 מיום 10.12.19.

חלוקת הזכויות הסוציאליות

32
33 29. ביחס לזכויות הסוציאליות שנצברו על שם הצדדים, הוסכם על הצדדים בהסכם הראשון כי
34 קופות הגמל; קרנות ההשתלמות והפנסיה שצברו הצדדים יחולקו שווה בשווה – ראו, פסקאות
35 שניה ושלישית להסכם הראשון.
36 עוד הסכימו הצדדים, בהסכם הראשון, כי עד ליציאת האיש לפנסיה, הוא יעביר לידי האישה
37 את הסך של 5,000 ₪ בחודש.
38

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

האיש אישר בעדותו כי הסכים שהאישה תמשוך סך של 5,000 ₪ עד ליציאתו לפנסיה – דיון
07.06.23 בעמ' 33 שורה 24.

30. עדות האיש, על פיה האישה משכה כספים מהחשבון המשותף מעל המוסכם ועד לסכומים של
10,000 ₪ לחודש - ראו עדותו בדיון 20.05.20 בעמ' 10 שורות 23-29 ו-29 בעמ' 12 שורות 22-
27, לא רק שלא הוכחו על ידו אלא מחזקות טענת האישה, על פיה הסכמת הצדדים להעביר
לאישה את הסך של 5,000 ₪ מידי חודש ועד לפרישתו של האיש ממקום עבודתו, נועדה להביא
לאיזון בהכנסות הצדדים – ראו, חקירת האיש ע"י ב"כ האישה בעמ' 12 שורה 28.

עדות האיש כי הסכים למשיכה זו בתמורה להפקדת קרן הפנסיה של האישה לחשבון המשותף
– ראו בדיון 07.06.23 בעמ' 33 שורות 24-25, איננה מתיישבת עם איזון נטען כאמור ואף לא
מתיישבת עם העובדה שבמשך שנים קפא האיש על שמריו בעניין זה ולא עמד על הפקדת כספי
הפנסיה של האישה לחשבון המשותף עוד בשנת 2011, על אף שביצעה משיכות חודשיות כאמור
מהחשבון המשותף. ויודגש, ההסכם הראשון נחתם בין הצדדים ביום 14/09/2021 ורק ביום
17/11/2019 הוגשה תביעת האיש לאחר שהאישה עצמה הגישה תביעתה לאכיפת ההסכם,
כשמונה שנים לאחר מכן.

יתר על כן, לשאלת ב"כ האישה כי: 'אני אומר לך שה-5,000 ₪ זה האיזון בין הפנסיה?', השיב
האיש: 'בסדר, אני מוכן שתהיה התחשבנות' – ראו, עדות האיש בדיון מיום 20.05.20 בעמ' 12
שורה 29.

31. בסעיף 4 להסכם השני, הוסכם בין הצדדים כי ימונה אקטואר מטעם 'לצורך תחשיב קופות
הגמל, פנסיה ופיצוי פיטורין, לצורך חלוקת הרכוש והכספים באופן שווה ...'.

32. האיש העיד בדיון מיום 10.12.19 כי העביר מלוא המסמכים לידי המומחה שמונה מטעם
הצדדים, לרבות ביחס לגובה הפיצויים שקיבל – עמ' 2 שורות 30-31.

כך גם העיד האיש, בדיון מיום 20.05.20, כי הצדדים פנו לאקטואר וכי הוא העביר לו כל מה
שביקש, בין היתר, נתונים אודות הפנסיה שהחל לקבל עם פרישתו מהעבודה וביחס לפיצויים
שקיבל – עמ' 11 שורות 24-27.

33. בדיון אשר התקיים ביום 20.05.20 אישרה האישה כי חדלה להפקיד את תשלומי הפנסיה
בחשבון הבנק המשותף שנה קודם למועד הקרע – ראו, בעמ' 8 שורה 31 ובעמ' 9 שורה 1.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-06-31371 ש' נ ש'
תלה"מ 19-11-36295 ש' נ' ש'

החשבון המשותף

34. בהסכם הראשון קבעו הצדדים כי חשבון הבנק המשותף ייסגר, אם כי בפועל חשבון הבנק המשותף נותר פעיל עד לסגירתו בשנת 2018.

רכישת נכסי מקרקעי לאחר מועד החתימה על ההסכם

35. בהסכם הראשון קבעו הצדדים כי ככל שמי מהם ירכוש דירות, הרי שהזכויות בדירה יירשמו על שם הצד הרוכש וע"ש שלושת ילדיהם של הצדדים.

36. בדיון מיום 20.05.20 העיד האיש כי אף קיים התחייבותו שבהסכם הראשון לרכוש דירה לילדי הצדדים וכי פעל בהתאם להתחייבותו כאמור בשנת 2017 – ראו, עדות האיש בעמ' 11 שורה 3.

הסך של 400,000 ₪

37. בהסכם השני התחייב האיש, בסעיף 2 להסכם, כי יעביר לחשבון המתנהל ע"ש האישה את הסך של 400,000 ₪, כאשר מנגד התחייבה האישה לאפשר לו משיכת הסכום הנ"ל.

38. לכתב ההגנה שהגיש האיש במסגרת התביעה לאכיפת הסכם ולפירוק שיתוף ולתביעה הרכושית שהגיש, צירף האיש, **כנספח 2**, דף מחשבון הבנק המשותף של הצדדים, מיום 21.08.16, ממנו עולה כי ביום 26.07.16 העביר לאישה את הסך של 400,000. המדובר בסכום שהועבר יומיים לאחר עריכת ההסכם השני.

39. בדיון אשר התקיים ביום 10.12.19 אישרה האישה כי האיש העביר לה את הסך של 400,000 ₪; כי אישרה לו למשוך מנגד סך של 320,000 ₪ ממקום עבודתו בחב' ח' וכי בתמורה הוא יעביר לה סך של 400,000 ₪ מתיק ההשקעות - ראו, בעמ' 2 שורות 13-15.

40. בדיון מיום 07.06.23 הודה ב"כ האישה כי הסכום כאמור התקבל – עמ' 37 שורה 5.

סך של 100,000 ₪

41. בהסכם הראשון הסכימו הצדדים כי מהתמורה שתתקבל ממכירת הבית המשותף תקבל האישה סך של 100,000 ₪ יותר מהאיש.

42. בסעיף 3 להסכם השני, התחייב האיש להעביר לאישה סך נוסף של 100,000 ₪, עד 14 יום ממועד חתימת הצדדים על ההסכם, בעוד האישה לא התחייבה לעשות כל פעולה בעבור העברה זו.

43. פועל יוצא מהתחייבויות הצדדים בסעיפים 2-3 להסכם כאמור ולהתחייבות האיש בפסקה הראשונה להסכם הראשון, אל מול הוראות ההסכמים ביחס לחלוקה שווה בקרנות

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

ההשתלמות; בקופות הגמל ובקרנות הפנסיה, הסכומים שהתחייב האיש להעביר לידי האישה, בסך כולל של 500,000 ₪, אינם מתייחסים לחלוקת הזכויות הסוציאליות שצברו הצדדים במקום עבודתם, שכן עניינים אלה קיבלו התייחסות נפרדת בשני ההסכמים וכאמור לעיל.

44. לכתב ההגנה כנגד התביעה לאכיפת הסכם ולפירוק שיתוף ולתביעה הרכושית, צירף האיש, **כנספח 2**, דף מחשבון הבנק המשותף של הצדדים, מיום 21.08.16, ממנו עולה כי ביום 07.08.16 העביר לאישה את הסך של 100,000 ₪. הסכום הועבר כשבועיים לאחר עריכת ההסכם השני.

45. לא זו אף זו, בדיון אשר התקיים ביום 07.06.23 הודה ב"כ האישה כי הסכום כאמור התקבל – עמ' 37 שורה 5.

יתר הרכוש של הצדדים

46. ביחס ליתר הרכוש המשותף, הסכימו הצדדים, בהסכם הראשון, כי זה יחולק ביניהם לפי ראות עיניהם וביחס לסיום ההתחשבנות בין הצדדים, נקבע בסעיף 6 להסכם השני, כי המועד המכריע עניין זה הינו עד לקבלת דוח האקטואר אשר מונה מטעמם.

47. בדיון אשר התקיים ביום 20.12.19, טען ב"כ הנתבע כי אין המדובר בהסכם פרידה כולל ולכן יש לבצע חלוקת רכוש כוללת – בעמ' 2 שורות 1-7; כי המומחה שמונה מטעם הצדדים התעלם מחובות האישה ומהמיטלטלין וכי הצדדים: **'לא קבעו בהסכם שמה שיגיד האקטואר תורה מסיני'** ולכן, לשיטתו, יש לבצע חלוקה שווה של הרכוש – עמ' 3 שורות 3-5.

יובהר כי טענות אלה של ב"כ הנתבע סותרות את המבוא להסכם השני הקובע: **'והואיל: ובני הזוג מעוניינים להסדיר ביניהם בהסכם זה את כל השאלות והעניינים הנובעים מחיי הנישואין, לרבות חלוקת הרכוש וכיוב'** – (ההדגשות אינן במקור – ה.ש-ע.ג.).

כך גם, טענתו זו של ב"כ האיש סותרת את עדות האיש עצמו בדיון 07.06.23, כשהשיב **בחיוב** לשאלת ב"כ התובעת והיא: **'אתה מאשר שקבעתם לסיים את כל הסכסוך בשני ההסכמים'** – בעמ' 33 שורות 13-14.

48. האישה העידה כי האיש רשאי היה לקחת מהבית כל מה שרצה; כי הבית היה פתוח בפניו וכי החזיק מפתח משלו לבית; כי הוא אמר לה שהיא יכולה לקחת הכל ולמעט השטיח של אמא שלו וכי הותירה דברים רבים בבית – דיון 07.06.23 בעמ' 31 שורות 14-17. ביחס לערכם הכספי של המיטלטלין טענה האישה כי הדברים היו ישנים – עמ' 31 שורה 31.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

בחקירתו, בדיון מיום 07.06.23, כשנשאל האיש בעניין זה, ומדוע המתין 10 שנים להגיש את תביעתו, השיב האיש: 'לא הגשתי תביעה גם על הזכויות' – ראו, עדות האיש בעמ' 34 שורה 21.
השיהוי בהעלאת טענת זו של האיש פועל לרעתו ומבסס את גרסתה של האישה.

49. אם כך, עיננו הרואות כי הצדדים פעלו בהתאם להסכם הראשון ולהסכם השני ונחה דעתי כי הצדדים ערכו את ההסכמים וחתמו עליהם בדעה צלולה, בנפש חפצה ולאחר שגמרו בדעתם, עובר לחתימתם של הסכמים כאמור, להסדיר את כלל העניינים הנובעים מיחסי הממון שביניהם בהתאם להוראות ההסכמים.

כך גם נחה דעתי כי בהסכמים כאמור ביקשו הצדדים לחתום את כלל המחלוקות הרכושיות שביניהם ולפיכך, אני קובעת כי יחסי הממון בין בני הזוג ייקבעו בהתאם להוראות ההסכם הראשון וההסכם השני ועל הצדדים לפעול להשלמת ההוראה שקבעו בהסכמים כאמור, ביחס לחלוקת קצבאות הפנסיה אשר משתלמות לשניים.

50. חיזוק למסקנותיי כאמור מצאתי גם בעובדה שהאיש לא פעל משך שנים רבות לעמוד על זכויותיו הנטענות בתביעה הרכושית וטענות כאמור עלו רק לאחר שהאישה עמדה על זכויותיה במסגרת התביעה לאכיפת הסכם ולפירוק שיתוף שהגישה.

51. בעניין זה, ראו דבריו של כב' השופט לוין בע"א 151/85 יעקב רודן נ' ארז רודן, פ"ד לט(3) 186, בעמ' 194-191 וכדלקמן:

"מדובר בעניינינו בהתקשרות חוזית, שנעשתה בין אנשים בוגרים, אשר חזקה עליהם שידעו הם לדאוג לעניינם ולהבטיח את זכויותיהם; כל מתקשר בהתחייבויות חוזיות חזקה עליו, כי הוא שקל את שיקוליו מבחינת כדאיות ההסדר, ואל לו לבית המשפט לבוא, לבחון ולבקר את ההתחייבויות ההדדיות, שנטלו עליהם הצדדים, אם טובים הם בעיניו ואם לאו, ולהכתיב להם הסכם, שהיה נראה בעיני בית המשפט הוגן וצודק יותר . . . כאמור, אם מתחוור, שאדם התקשר בחוזה שלא מרצונו או בנסיבות המצמיחות עילות לביטולו כדין, כי אז מוסמך בית המשפט לפסוק, כי ההסכם הנדון בטל הוא. אולם גם אז לא יערוך בית המשפט חוזה אחר עבור הצדדים במקום החוזה שבטל ועבר מן העולם. . . אכן, ייתכנו מקרים קיצוניים במיוחד, שבהם דיני החוזים, מכוח עצמם, מצדיקים ומאפשרים ביטול הסכם השיפוי או הכרזתו כהסכם חסר תוקף, אך זאת כשהנסיבות העובדתיות מלמדות על כך, כי מתקיימות עילות ביטול כאלה, כגון: אילוץ, טעות או הטעיה, אי-חוקיות או פגיעה ברורה בתקנת הציבור . . ."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

1 ביחס לטענה שהעלה בא-כוח המשיבים בפרשת רודן, על פיה ההסכם עליו חתמו הצדדים של
2 חסר תוקף משלא אושר, הוסיף כב' השופט לוין כי:

3 "... נראה לי, כי במקרה זה מנועה המשיבה 2 מלהעלות טענה זו בשלב כה מאוחר, 9 שנים
4 לאחר שנכרת ההסכם, לאחר שהיא קיבלה את מה שההסכם העניק לה ובעת שהיא נדרשת
5 לעמוד בנדרש ממנה על פיו. העובדה, שהיא נהגה על פי ההסכם במשך 9 שנים, מעידה על
6 כך, שהיא הכירה בתוקפו, וכי אישור בית המשפט המחוזי עמד בדרישותיה, וכי היא חתמה
7 על ההסכם מתוך רצון חופשי ומתוך מודעות מלאה להשלכותיו.

8 העלאת טענה זו בשלב כה מאוחר הינה שימוש בזכות שלא בתום-לב, דבר העומד סתירה
9 לסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973. . . בנסיבות שלפנינו, נעשה שימוש בזכות
10 לטעון את הטענה בדבר אישור בלתי נאות של החוזה על-ידי בית משפט בחוסר תום-לב, ועל-
11 כן דין טענה זו להידחות".

12
13 52. כך גם טענות האישה ביחס להסדרים הכלכליים אליהם הגיעו הצדדים בשני ההסכמים,
14 מתיישבות עם המציאות הכלכלית של הצדדים עובר לחתימת ההסכמים, בין היתר, בעובדה
15 שבעת החתימה על ההסכם השני האישה כבר פרשה לפנסיה והתקיימה מקצבת פנסיה בגובה
16 של כ- 8,500 ₪ בחודש, בעוד האיש המשיך לעבוד במקום עבודתו בחב' ח' עד לשנת 2016
17 והתקיים ממשכורת בגובה של כ-24,000 ₪ בחודש. בחודש ינואר 2016 פרש האיש לפנסיה
18 והחל להתקיים מקצבת פנסיה בגובה של כ-15,000 ₪ בחודש.
19 בנסיבות אלה טענת האישה על פיה הסכום של 5,000 ₪ שהוסכם כי יועבר לידיה בהסכם
20 הראשון, עד לפרישת האיש לפנסיה, מתיישבת עם ההיגיון אשר עמד בהסדר הכספי אליו הגיעו
21 הצדדים במסגרת ההסכם הראשון.

22
23 53. מכל המקובץ לעיל, אני קובעת כי על הצדדים להמשיך ולפעול בהתאם להוראות ההסכמים
24 עליהם חתמו ולהשלים את האיזון בקצבאות הפנסיה המשתלמת לכל אחד מהם ובהתאם
25 לחוות דעת האקטואר אשר מונה מטעמם וזאת עוד קודם שהביאו המחלוקת שביניהם לפתחו
26 של בית המשפט.

27
28 54. פועל יוצא ממסקנתי כאמור, הינו כי מצאתי שלא לקבל את חוות דעתו של המומחה שמונה
29 מטעם בית המשפט ולאכוף על הצדדים את יישומה של חוות דעת המומחה שמונה מטעמם,
30 ובהינתן כי הצדדים תמימי דעים כי פנו אליו בהסכמה ולא הוכח בפניי כי האיש הלך או ערער
31 על חוות דעת המומחה מטעם הצדדים קודם למועד ניהול ההליכים שבפני ולפני שקיבל את
32 חוות דעתו. ויודגש, המדובר במומחה אליו פנו הצדדים טרם שפנו לבית משפט בתביעותיהם
33 השונות ורק לאחר שהאישה ביקשה ליתן תוקף של פסק דין להסכמות, חזר בו האיש
34 מהסכמותיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ ש'

55. כך גם מצאתי שלא לקבל את מסקנות חוות דעת המומחה שמונה מטעם בית המשפט, ביחס להתנהלות הצדדים בחשבון הבנק המשותף לאחר מועד הקרע, שכן הגעתי לכלל מסקנה כי כל הפעולות שעשו בחשבון הבנק המשותף לאחר מועד הקרע, ולמעט משיכת הסך של 5,000 ₪ בחודש ע"י האישה ומכוח הסכמות הצדדים כאמור, נעשו ע"י האיש בלבד – ראו, עדות האיש בדיון 07.06.23 בעמ' 35 שורות 11-18, במהלכה אישר העברת כספים לבת המשותפת בגובה של 200,000 ₪, העברה לה לא היתה שותפה האישה – ראו, טענתה בעמ' 35 שורה 23 לדיון הנ"ל.

כך גם, עדות האיש, על פיה ביום 05.07.16 משך מהחשבון המשותף סך של 940,000 ₪ לטובת רכישת דירה לעצמו – עמ' 35 שורה 33 ועמ' 36 שורה 13; כי משך מהחשבון המשותף, באמצעות שובר, סכום של 440,000 ₪ לטובת העברת הסכום לחברת הבניה ממנה רכש את דירתו – עמ' 36 שורה 7 ולשאלת בית המשפט בעניין זה, השיב האיש כי לטובת רכישת דירתו משך מהחשבון המשותף כספים בסכום כולל של שני מיליון ותשע מאות ₪ - עמ' 36 שורה 20.

האישה עצמה לא התנגדה למשיכות הללו ולא טענה כנגדן ונראה כי לו היו הצדדים נוהגים בחשבון מנהג בעלים זהה, ברי כי לא היתה מאפשרת לאיש לבצע משיכות גבוהות כאלו עבורו ללא הסכמתה והיתה עוצרת העברת הכספים או לחילופין, נוטלת אף היא כספים מחשבון זה.

משלא עשתה כן ולאור העובדה שהאיש ביצע המשיכות ללא הסכמתה המפורשת, התרשמתי כי פעילותה היחידה של האישה בחשבון הוגבלה למשיכת סך של 5,000 ₪ בחודש בהתאם להסכמות בין הצדדים ויתרת הכספים בו, למעט אלו שהועברו על פי ההסכמות לאישה, היו שייכים לאיש בלבד.

כך גם אין לא מצאתי להסתמך על חוות דעת המומחה אשר מונה מטעם בית המשפט, לאחר שהוכח בפני כי המומחה לא ביצע מלאכתו בעניין זה כראוי – ראו, חקירת המומחה מטעם בית המשפט בדיון 07.06.23, בין היתר, בעמ' 22 שורות 13-17; בעמ' 24 שורה 24 ובעמ' 24 שורות 1-5 ושורות 18-22 ושעה שהמומחה לא ידע לומר מי מהצדדים משך כספים מהחשבון.

אחרית דבר,

מכל המקובץ לעיל, נפסק כדלקמן:

56. עתירת האישה בתלה"מ 31371-06-19 מתקבלת ביחס לסוגיית איזון גמלאות הפנסיה של הצדדים החל מיום יציאת האיש לפנסיה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31371-06-19 ש' נ ש'
תלה"מ 36295-11-19 ש' נ' ש'

לצורך ביצוע איזון הפנסיות של הצדדים אני ממנה את האקטואר אשר מונה מטעם הצדדים,
מר ד', לצורך חישוב ההפרשים בין הפנסיות של הצדדים מאז פרישת האיש לגמלאות, ביום
21.02.16.

הצדדים ישאו בחלוקה שווה בשכר טרחת האקטואר, אשר לא יחל במלאכת עריכת חוות דעתו
עד אשר יוסדר מלוא שכר טרחתו.

מר ד' יגיש בתוך 60 יום פסיקתה לחתימתי על פי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג
שנפרדו, התשע"ד-2014.

עתירת האישה לקבל את הסכום של 100,000 ₪ - נדחית, בין היתר, נוכח הודעת בא כוח האישה
כי סכום זה התקבל וכאמור וכן לאור הראיה שצירף האיש ביחס להעברה כאמור.

57. עתירת האיש בתלה"מ 36295-11-19 נדחית, שכן הוכח בפני כי ההסכמים עליהם חתמו
הצדדים באו להסדיר את כלל הסוגיות הממוניות שבין הצדדים, וכפי שאישר האיש עצמו
בעדותו וכאמור לעיל.

58. בנסיבות העניין ונוכח תוצאות ההליך ושעה שהצדדים פעלו בהתאם להוראות ההסכמות
ביניהם ומדובר בהליך סרק ומיותר שעה שניתן היה לאשר ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים
כבר שנים קודם לכן ופעלו על פיהן ולאשרן כבר במועד הדיון שהתקיים לפניי ב-17/04/2019,
מצאתי לחייב את האיש בתשלום הוצאות לטובת האישה בגובה של 30,000 ₪, כשסכום זה
יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק ככל שלא יוסדר בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין.

59. פסק-הדין מסיים את בירורן של התובענות שבכותרת.
המזכירות מתבקשת לשלוח עותק מפסק-הדין לצדדים; לסרוק את פסק-הדין במסגרת תלה"מ
36295-11-19 ולסגור את שני ההליכים שבכותרת.
ב"כ הצדדים יבצעו מסירה של פסק-הדין למר ד'.

פסק-הדין מותר בפרסום בהשמטת שמות הצדדים, פרטים מזהים ובשינויי הגהה ונוסח בלבד.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת